

Војислав Билбија ([Босанско Грахово](#) , 1942)

Војислав Билбија (1942, Босанско Грахово) је протојереј-ставрофор, старешина Ротердамске парохије Западно-европске епархије Српске православне цркве, архијерејски намесник за Холандију, иконописац, појац, стоматолог у пензији, некадашњи запажени каратиста.

Током студија у Београду почео је да се бави каратеом, убрзо је постао први југословенски првак у тој дисциплини. Приликом једне борбе (март 1969.), као универзитетски шампион, свом снагом је ударио свог "противника" и разбио му нос након чега је кажњен доживотном суспензијом бављења спортом што је у многим одредило његов даљи животни пут.

Године 1969. дипломирао је стоматологију. Након завршених студија као лекар стоматолог радио је у Кистањама у исто време у оближњем манастиру, манастиру Крка сликао је иконе. Самоук је почео сликарство 1963 године, а потом је усавршио сликање икона и технологију обраде племенитих метала од 1966 године. Од 1967 до 1969 године урадио је око тридесет икона, неке са сребрном ризом, које се данас налазе у колекцијама у целом свету. Од 1969. до 1971. године осликао је иконе православних цркава у Книну и Метковићу.

1970 - 1972 године, урадио је око двадесет икона са сребрном ризом, које су већим делом у САД.

1970 године, први пут одлази на Свету Гору као члан екскурзије богословије манастира Крка.

Од 1972. до 1973. године радио је саркофаг за мошти светог Симеона Мироточивог (пре монашења српски владар, велики жупан Стефан Немања). Овај саркофаг се данас

(XXI век) налази у манастиру Хиландар на Светој гори. Последњих година прошлог (XX) века Војислав Билбија, тада ђакон, од најплеменитијег сребра и драгог камења добијеног и пренетог из древне хиландарске ризнице израдио је и скупочени саркофаг (кивот) за преподобну мати Анастасију, мајку Светог Саве (пре монашења Ана Немањић). У овом ћивоту се сада налазе њене мошти, неким празницима доступне и за целивање. Кивот преподобне Анастасије налази се на северној страни наоса до иконостаса у Богородичиној цркви манастира Студеница (до израде овог кивота, мошти супруге и мајке државних и духовних родоначалника Срба вековима су почивале у земљи, закопане у припрати Богородичине цркве овог манастира). Кивот има тежину од 170kg.

Од 1972. живи у Холандији, где након оснивања Хашког трибунала као свештенослужитељ и духовник седмично обилази српске затворенике у затвору Схевенинген.

За уметничку вредност, стваралаштво и изузетан рад Свети синод Српске православне цркве доделио му је 1991. Орден светог Саве првог реда.

Последњу деценију, захваљујући хуманитарној помоћи наших досељеника, али и Холанђана, упутио је небројено шлепера хране, обуће и одеће угроженим Србима на Косову и Метохији. Хуманитарни фонд „Србско дете“ постао је значајан сабирни центар за помоћ коју наши људи шаљу матици, а у расподелу помоћи на терену помаже хуманитарни огранак Мисија Св. Анастасије у Београду.

Спољашње везе

http://www.pravoslavlje.nl/biografija_vojislav_bilbija.htm